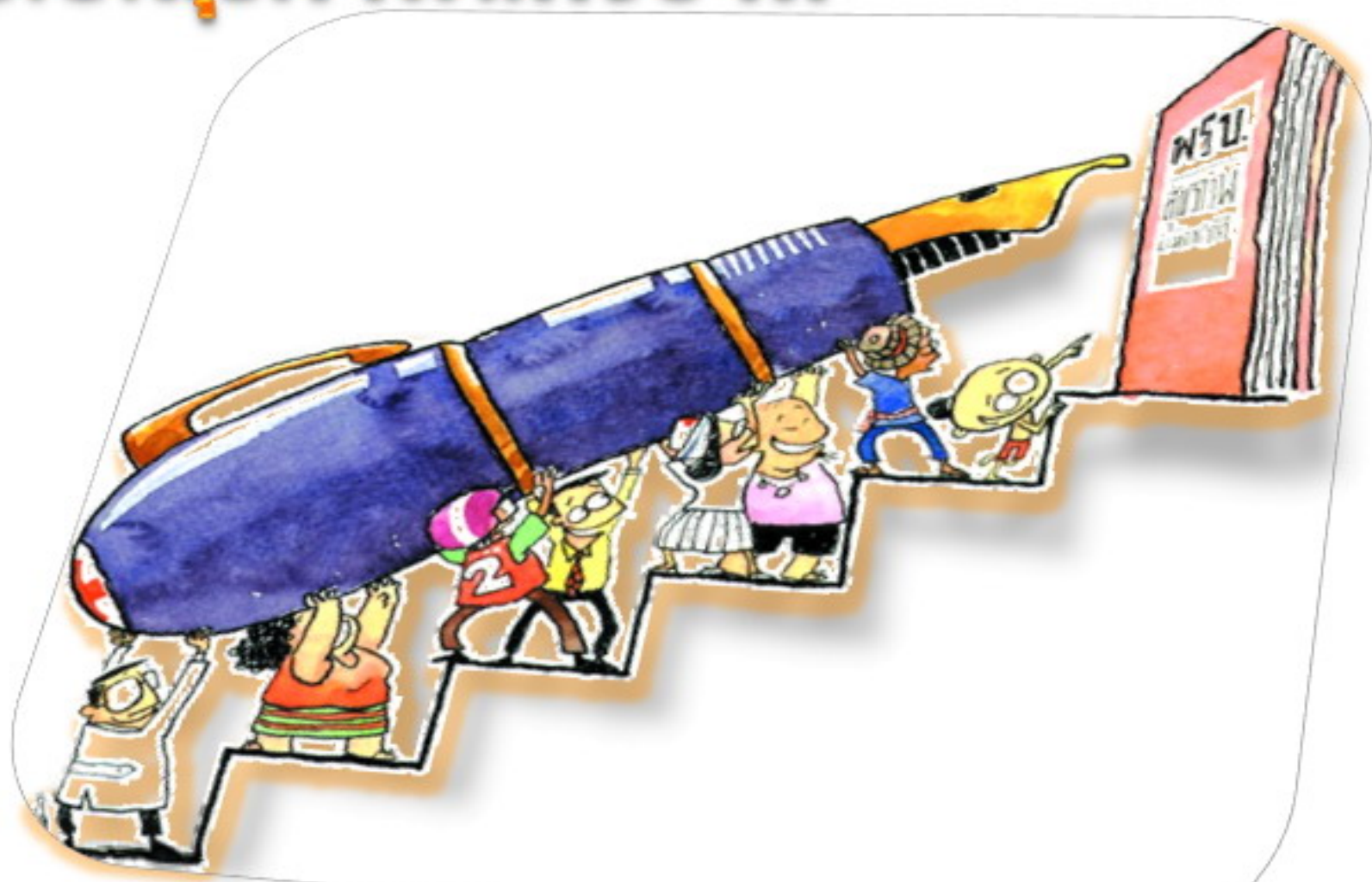

พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เครื่องมือใหม่ของสังคมไทย

: ทำสิ่งใหม่ใน พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ

๑. ให้ความหมาย “**สุขภาพ**” อย่างกว้าง และ กำหนดสิทธิหน้าที่ด้านสุขภาพเพิ่มเติม เช่น

- สิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ (ม.๕)
- สุขภาพของหญิง(สุขภาพทางเพศ) เด็ก คนพิการ คนสูงอายุ คนด้อยโอกาสฯ ที่มีความจำเพาะต้องได้รับการสร้างเสริมและคุ้มครองอย่างสอดคล้องและเหมาะสม (ม.๖)
- สิทธิในการร้องขอและเข้าร่วมใน กระบวนการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะ (ม.๑๑)
- สิทธิในการแสดงความจำนงล่วงหน้าที่จะปฏิเสธการรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต (ม.๑๒)

๒. มีคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.)

หน้าที่และอำนาจ (ม.๒๕)

- ทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ
- เสนอแนะ/ให้คำปรึกษาต่อ ครม.เกี่ยวกับนโยบายสุขภาพ
- สนับสนุนการจัดสมัชชาสุขภาพ
- ส่งเสริม/สนับสนุนกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม
- กำหนดเกณฑ์/วิธีการติดตามประเมินผลระบบสุขภาพและผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะ

๓. มีสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

- เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการ ในกำกับนายกรัฐมนตรี
- เป็นองค์กรเลขานุการให้ คสช.
- มีกรรมการบริหารแต่งตั้งจาก คสช. กำกับดูแลการบริหารงาน
- มีเลขานุการเป็นหัวหน้า

๔. มีสมาชิกสุขภาพ เพื่อเป็นกระบวนการ พัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม

หมายถึง กระบวนการที่ให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐ
ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่าง
สมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อ
สุขภาพหรือความมีสุขภาพของประชาชน โดยจัดให้มีการ
ประชุมอย่างเป็นระบบและอย่างมีส่วนร่วม

๕. ให้จัดทำ “ธรรมนูญว่าด้วย ระบบสุขภาพแห่งชาติ”

- เพื่อกำหนดกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศ
- เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม
- ให้ ธรรม. เห็นชอบและเสนอรัฐสภาทราบ

- ให้ทบทวนทุก ๕ ปี เพื่อให้เป็นพลวัตและเหมาะสมกับสังคม